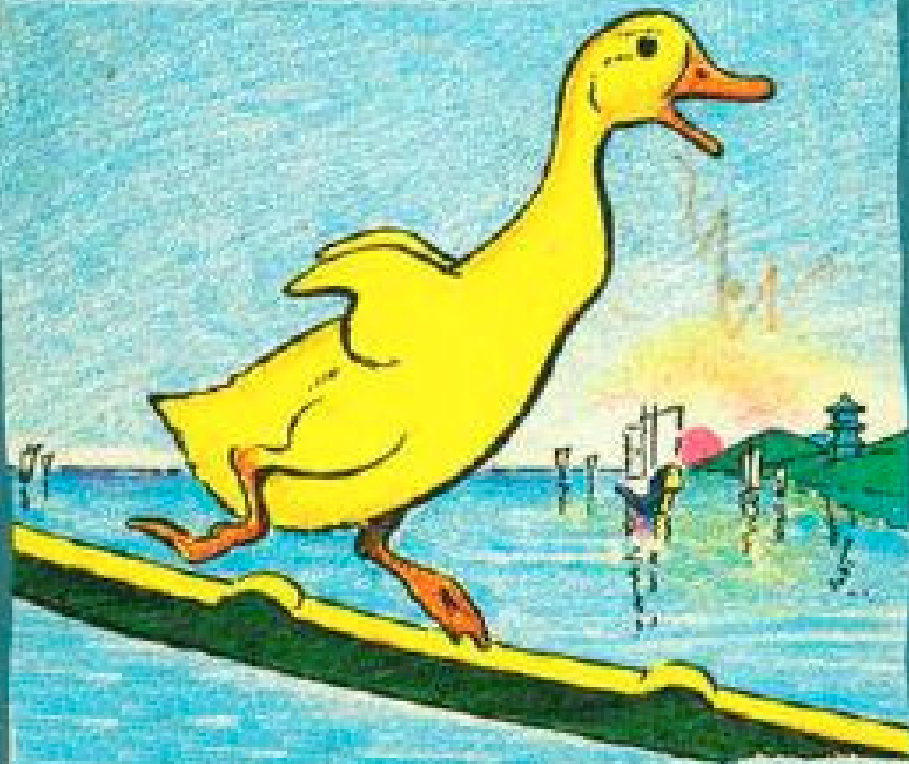

פונג

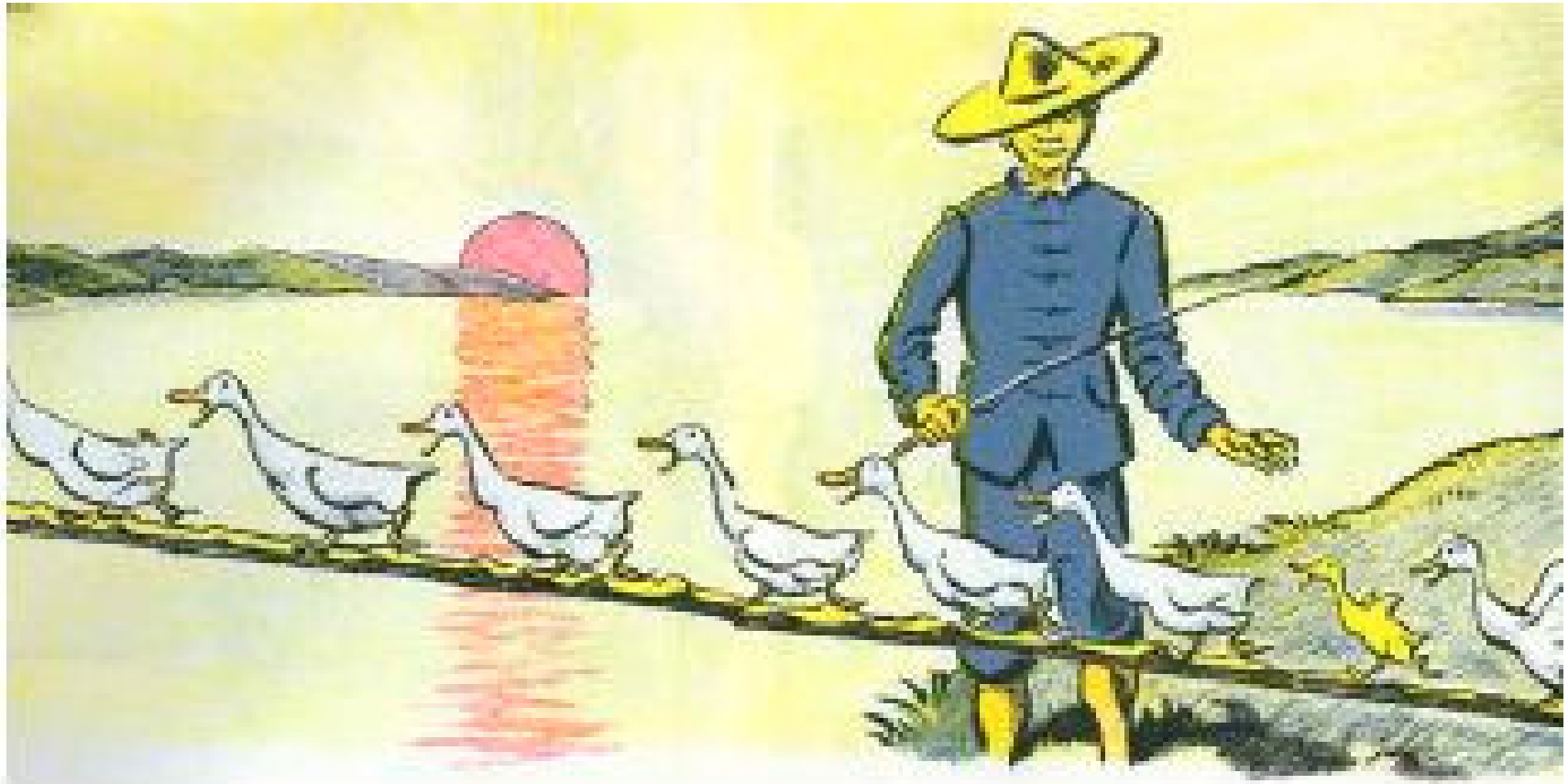
מרג'ורי פלאק וקורט וויסה

היה היה פעם ברוז צעיר יפהפה בשם פינג. פינג חי עם אמו ואביו ושתי אחיות שלושה אחים ואחת-עשרה דודות ושבעה דודים וארבעים וארבעה בני דוד.

הבית שלהם היה בסירה בעלת שתי עיניים חכמות, שהפליגה על נהר יאנגצה.

כל בוקר, כשהשמש עלתה במזרח, פינג ואמו ואביו ושתי אחיות שלושה אחים ואחת-עשרה דודות ושבעה דודים וארבעים וארבעה בני דוד הלכו מהסירה, זה אחרי זה, על גשרון קטן לחוף הנהר יאנגצה.

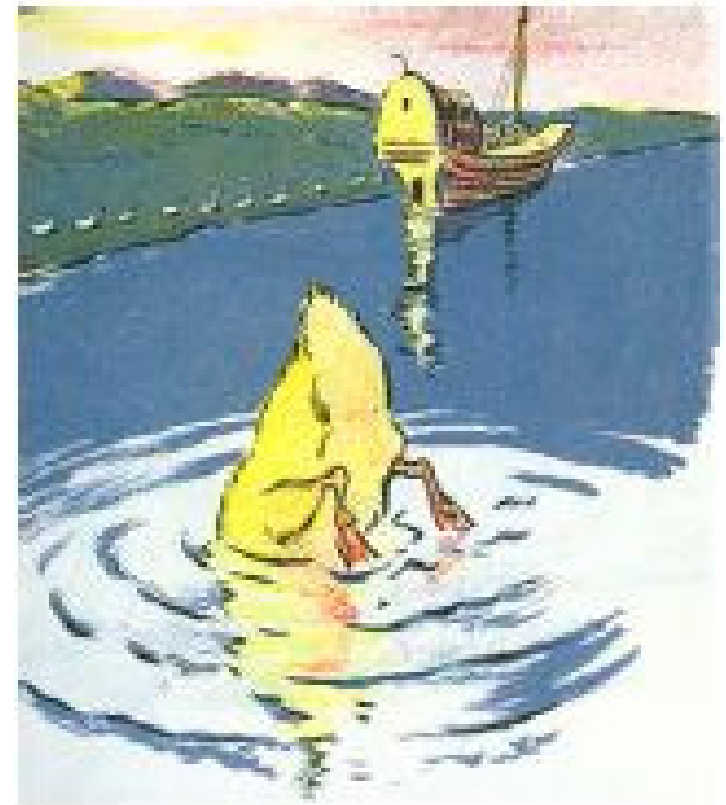

כל היום הם צדו חלזונות ודגים קטנים ודברים אחרים טעימים. אבל בערב, כשהשמש שקעה במערב, "לה-לה-לה-לאי!" קרא בעל הסירה.

ואז פינג וכל המשפחה הגדולה רצו מיד, צעדו על הגשרון הקטן ואל הסירה בעלת שתי עיניים חכמות, שהייתה הבית שלהם על הנהר יאנגצה.

ובזמן שפינג הרים את ראשו אמא שלו ואבא שלו וכל הדודות הלכו כבר, אחד אחרי השני, על הגשרון הקטן. ובזמן שפינג התקרב לחוף, הדודים ובני דוד שלו עברו על הגשרון וכשפינג הגיע לחוף, האחרון מארבעים וארבעה בני הדוד שלו עבר כבר את הגשרון.

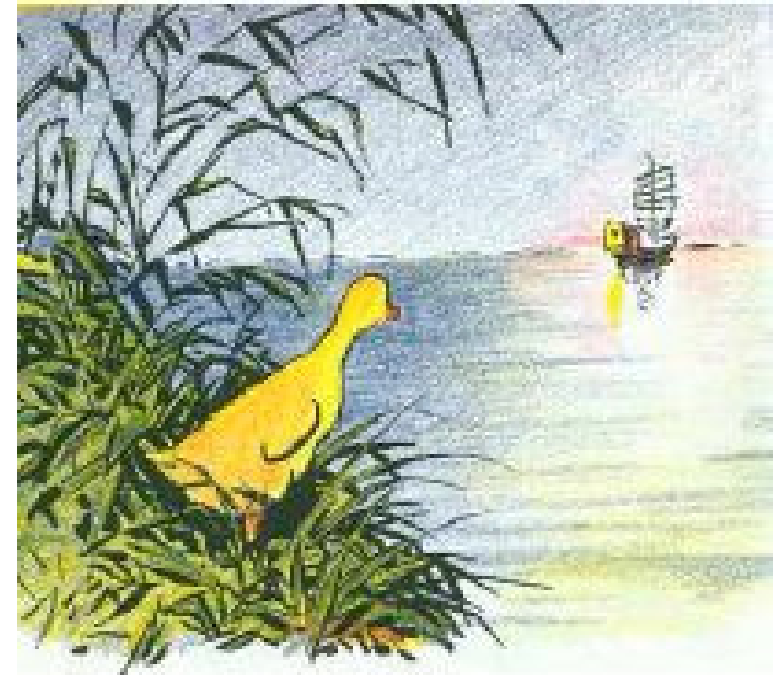
פינג תמיד השגיח, מאוד-מאוד השגיח, לא להיות האחרון, כי הברווז האחרון שעבר את הגשרון הקטן היה מקבל מכה על הגב.

אבל אחר הצהריים אחד, כשהצללים נעשו ארוכים, פינג לא שמע את הקריאה, כי באותו הרגע הוא צלל כדי לתפוס דג קטן.

פינג הסתתר מאחורי העשבים וכשהחשיך
והירח החיוור זרח בשמיים, פינג הביט אחרי
הסירה בעלת עיניים חכמות שהפליגה בנהר
יאנגצה.

כל הלילה ישן פינג בין העשבים על חוף
הנהר, עם ראשו תחת הכנף שלו, וכשהשמש
עלתה במזרח פינג הבין שהוא לגמרי לבד על
נהר יאנגצה.

פינג ידע שהוא האחרון, ואם יעבור את
הגשרון יהיה הברווז האחרון. פינג לא רצה
לקבל מכה.

לכן הוא הסתתר.

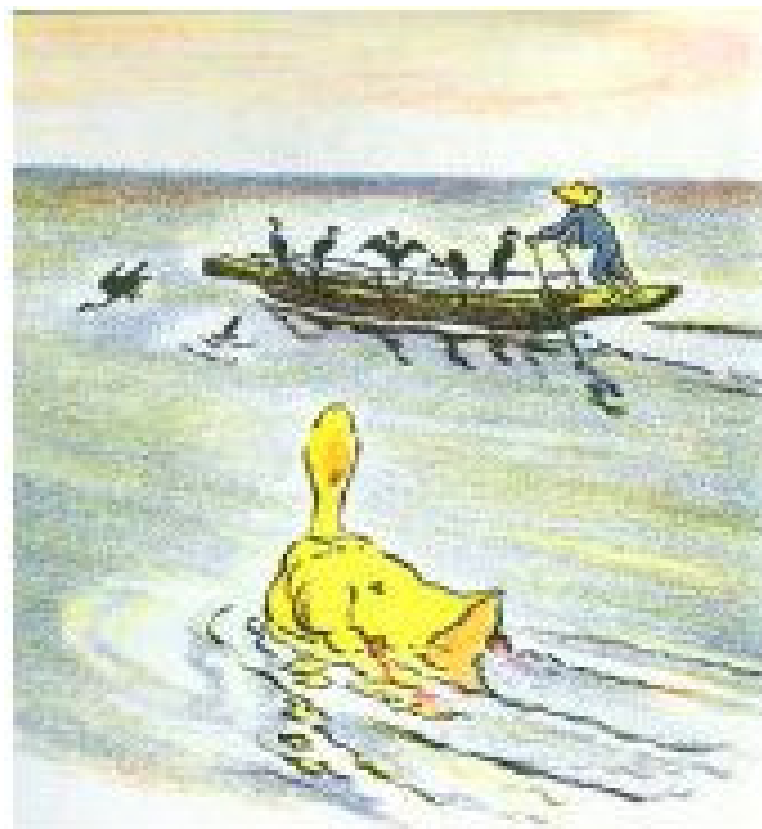
כשהשמש עלתה יותר גבוה הגיעו סירות.
סירות גדולות וסירות קטנות, סירות-בית
ורפסודות, ולכל סירות אלה היו עיניים שראו,
אך בשום מקום פינג לא יכול היה למצוא את
הסירה בעלת עיניים חכמות, שהייתה הבית
שלו.

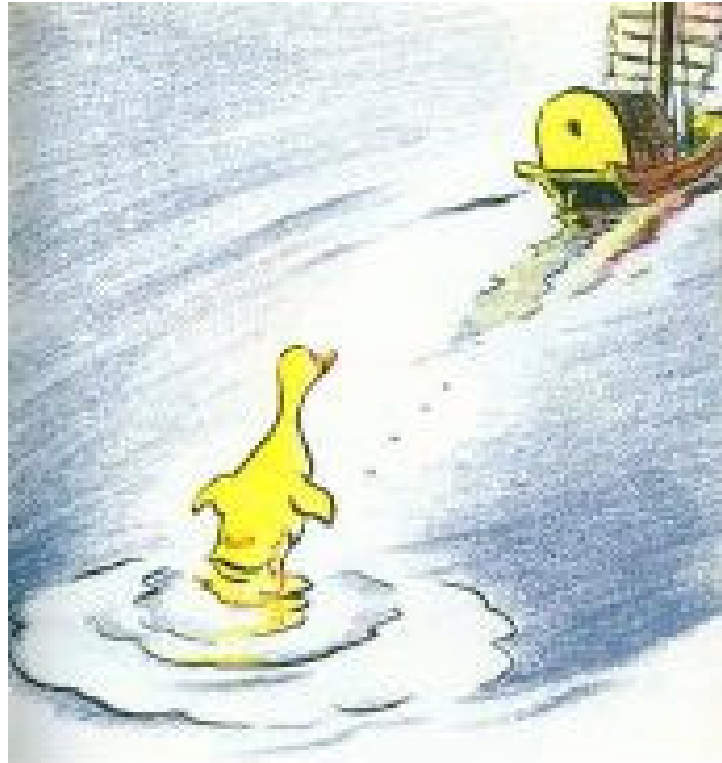
לא היו שם אמא או אבא, לא אחיות או אחים,
לא דודות ודודים ולא ארבעים וארבעה בני
דוד שיכלו לדוג יחד עם פינג. לכן פינג החליט
למצוא אותם והתחיל לשחות במים הצהובים
של נהר יאנגצה.

ציפורי הדייג התקרבו לפינג. עכשיו הוא יכול
היה לראות טבעות מבריקות על צווארים
שלהן, טבעות עשויות מתכת וכל כך הדוקות
שהציפורים אף פעם לא יכלו לבלוע את הדג
שתפסו.

ואז באה סירה מלאת ציפורי דייג שחורות
ומוזרות. פינג ראה איך הן דגות דגים. לכל
ציפור שהביאה דג לבעל הסירה, הוא היה
נותן חתיכה קטנה של דג בתמורה.

וכשפינג עלה על פני המים, רחוק מציפורי
הדייג, ראה פירורים, פירורים קטנים של
עוגיות אורז צפים על המים בדרך
לסירת-בית.

ספלש, ספלש, צללו הציפורים בעלות טבעות,
כאן ושם סביב פינג, אבל הוא צלל ושחה
תחת פני המים הצהובים של נהר יאנגצה.

פינג אכל את הפירורים והתקרב יותר ויותר
לסירת-בית, ואז..

ספּלש!

בתוך המים היה ילד! ילד קטן ועל גבו חבית,
שהייתה קשורה בחבל לסירה, כמו אצל כל
הילדים על נהר יאנגצה, הקשורים לסירות
שלהם. והילד החזיק ביד עוגת אורז.

"או-אוווו!" קרא הילד הקטן כשפינג קפץ וחסף
את עוגת האורז שלו.

פינג והילד עשו כל כך הרבה רעש שאבא של הילד בא בריצה, ואמא של הילד באה בריצה, ואחות ואח של הילד באו בריצה, וכולם הסתכלו מעל דופן הסירה על הילד ועל פינג שהתגלגלו במים צהובים של נהר יאנגצה.

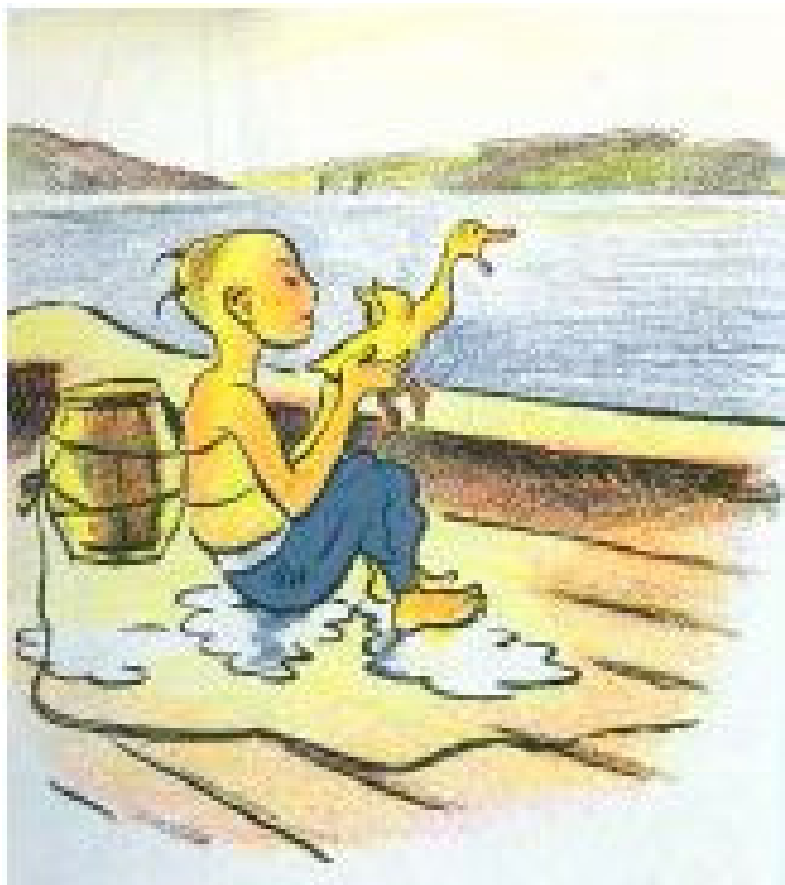

אבל הילד תפס מהר את פינג, והחזיק אותו חזק.

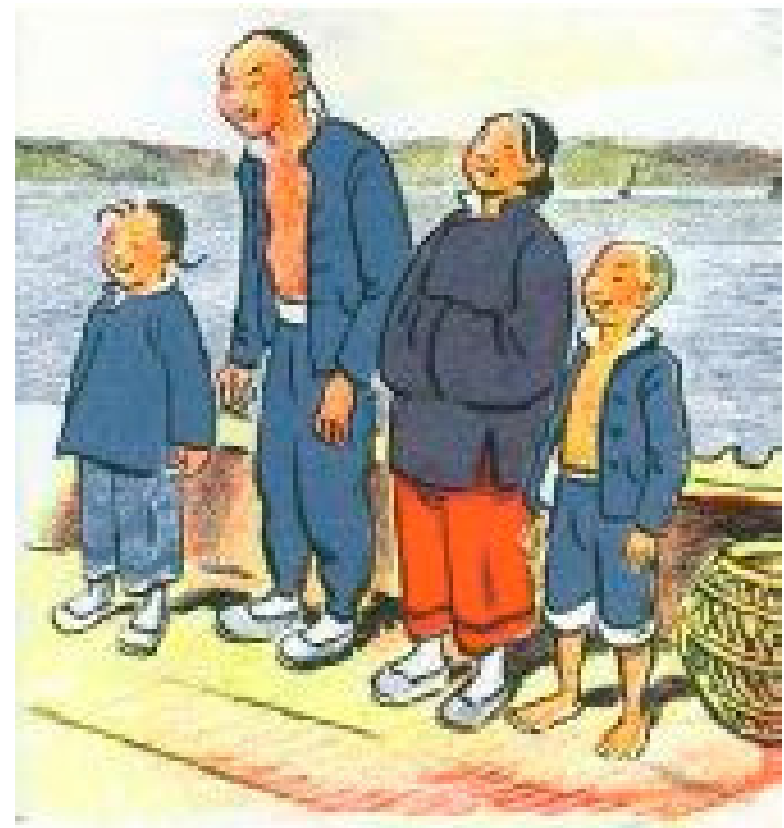
"קוואק-קוואק-קוואק!" קרא פינג.
"או-או-או!" קרא הילד הקטן.

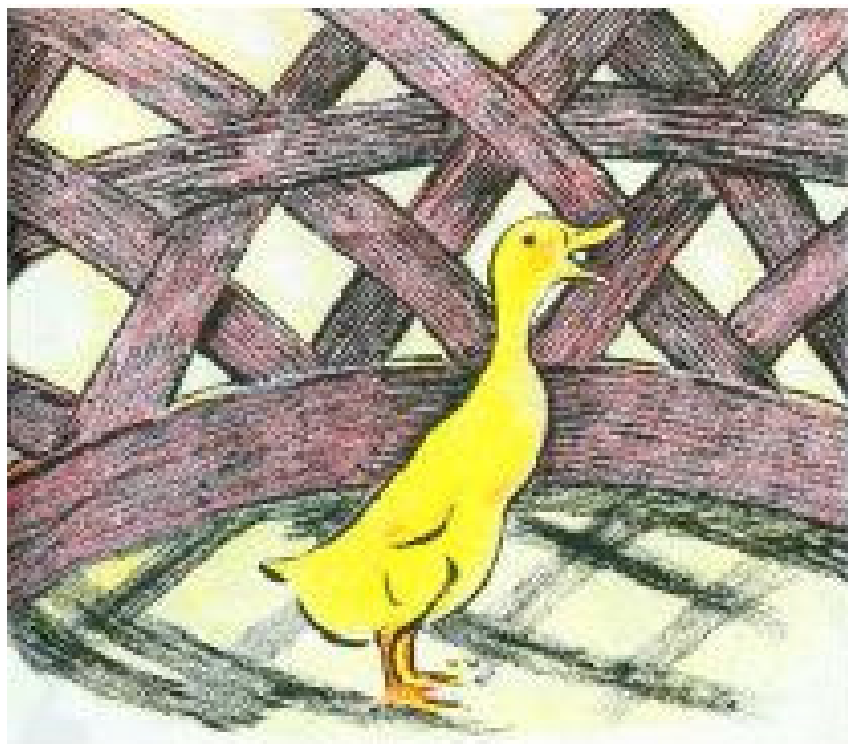
ואז אבא וגם אמא של הילד משכו בחבל שהיה קשור לחבית שעל גבו של הילד.
הם משכו ומשכו והוציאו את הילד יחד עם פינג לסירת-בית.

"לא-לא! הברווז החמוד הוא יפה מדי כדי
לאכול אותו" קרא הילד.

"הנה באה אלינו ארוחת ברווז!" אמר אבא
של הילד.
"הערב בשקיעה אבשל אותו עם אורז" אמרה
אמא של הילד.

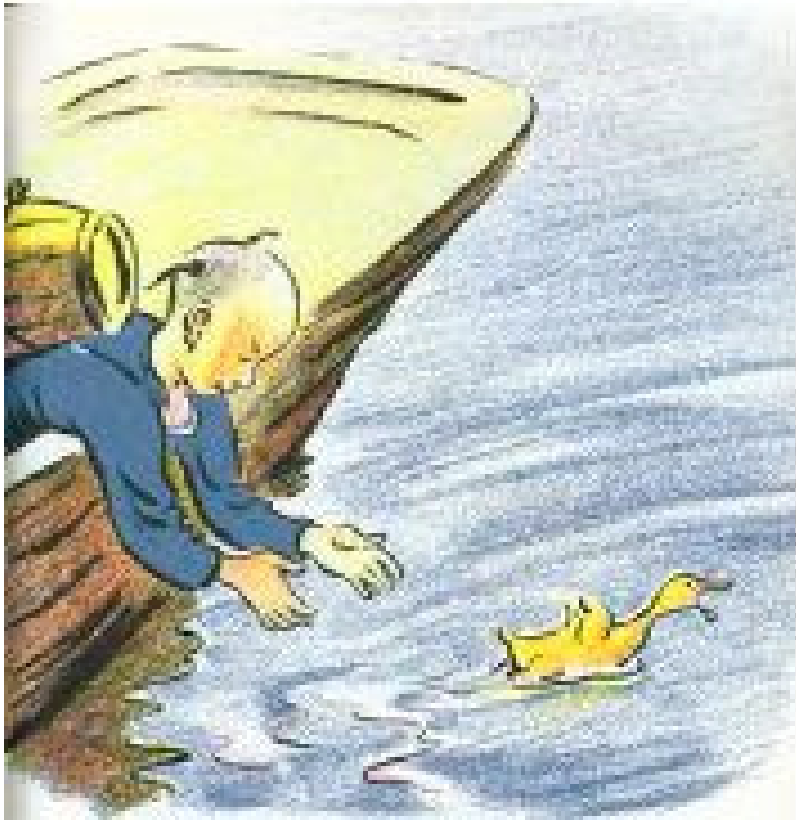

כל אותו היום יכול היה פינג לראות רק קווים דקים של שמש שבאו דרך הסדקים בסל, ופינג היה מאוד עצוב.

אחרי זמן מה פינג שמע את רעש המשוטים והרגיש את תנועת הסירה שהפליגה לאורך נהר יאנגצה.

אבל אז שמו סל מעל פינג והוא לא יכול היה יותר לראות את הילד, או את הסירה, או את השמיים, או את המים הצהובים היפים של נהר יאנגצה.

בשקט, בשקט העביר הילד את פינג מעל דופן הסירה ופינג גלש לתוך המים, לתוך המים היפים של נהר יאנגצה.

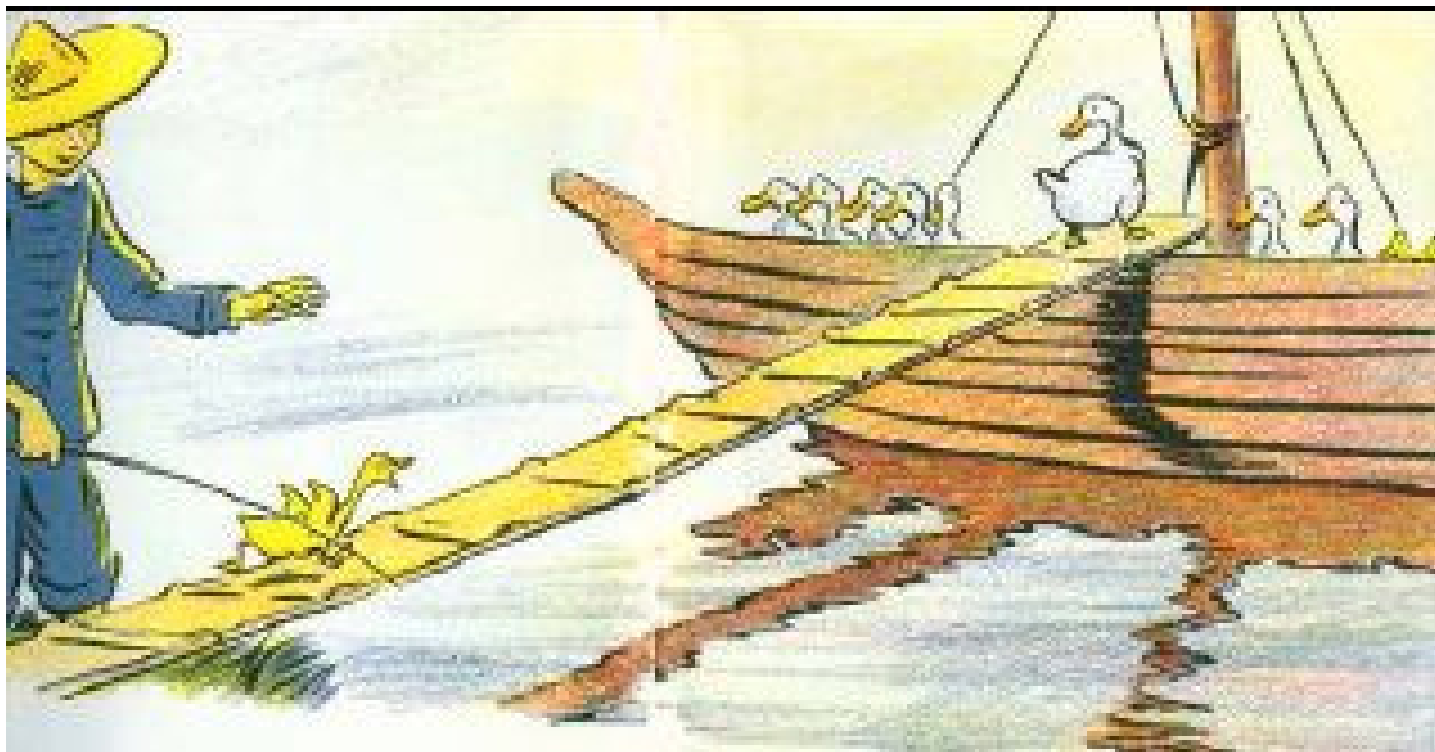
במשך הזמן קווי האור, שבאו דרך הסדקים בסל, נעשו וורודים ופינג ידע שהשמש שוקעת במערב. ואז שמע פינג צעדים מתקרבים.

הסל הורם מהר וידיו הקטנות של הילד החזיקו בפינג.

אבל אז שמע פינג את הקריאה "לה-לה-לה-לאי!"

פינג הביט ושם, קרוב לחוף הנהר, עמדה הסירה עם העיניים החכמות שהייתה הבית של פינג. ושם ראה פינג את אמא שלו ואבא ודודות, כולם הולכים זה אחרי זה על הגשרון הקטן.

מהר התחיל פינג לשחות אל החוף. עכשיו הוא יכול היה לראות גם את הדודים הולכים זה אחרי זה על הגשרון.

הוא שחה ושחה אל החוף ויכול היה לראות גם את בני דוד הולכים על הגשרון, זה אחרי זה.

וכשפינג הגיע לחוף, האחרון מארבעים וארבעה בני דוד שלו עברו כבר את הגשרון ופינג ידע שהוא מאחר שוב.

אבל פינג עלה על הגשרון וזבנג! באה המכה על גבו של פינג.

אך עכשיו פינג היה שוב עם אמא ואבא ושתי אחיות ושלושה אחים ואחת-עשרה דודות ושבעה דודים וארבעים וארבעה בני דוד. שוב בבית על הסירה בעלת עיניים חכמות על נהר יאנגצה.